

Universitat Autònoma de Barcelona

Consell Social

La universitat, actor clau per a la discussió i disseny de la societat

La nostra universitat pública ha passat uns anys molt complicats, com la majoria de la societat. Els recursos han minvat, les inversions s'han reduït, però malgrat tot, la formació ha continuat mantenint el bon nivell, en moltes ocasions amb més imaginació que eines. Així mateix, la recerca continua empenyent amb uns recursos cada cop més escassos.

D'aquest context es podria desprendre que el nivell actual de satisfacció de tots els *stakeholders* hauria de ser molt ajustat. Jo diria que si apliquéssim l'eina NPS (Net Promoter Score), cada vegada més utilitzada arreu del món per mesurar el grau de satisfacció envers una empresa o institució, l'*average* que, en els millors dels casos, obtindríem a la nostra universitat (penso també en les persones que formen part de l'Esfera UAB) seria el d'usuari passiu, és a dir, ni molt satisfet ni molt insatisfet. Les altres opcions de classificació que identifica l'NPS són les d'usuari detractor o promotor de la institució, les quals no crec que, avui dia, siguin les que ens qualificarien majoritàriament a la UAB. La clau, al meu parer, està a transformar els usuaris passius en promotors, però això requereix els recursos adients, a més de talent i esforç. Vull puntualitzar que, quan em refereixo als usuaris, no penso únicament en els alumnes, sinó també en els professors, els investigadors, el personal d'administració i serveis, els membres de l'Equip de Govern i, fins i tot, en la pròpia societat que, al cap i a la fi, és a la vegada finançadora i beneficiària de la universitat.

Malgrat la situació de gran complexitat a la qual ha hagut de fer front la UAB, vull remarcar els enormes esforços i millores de tota mena, entre elles l'eficiència, duts a terme per la nostra universitat en els darrers anys. Les posicions capdavanteres en els rànquings així ho avalen. La UAB no només continua estant entre les 200 millors universitats del món, sinó que any rere any escala posicions en rànquings de prestigi, i també en termes d'ocupabilitat. La crisi ens ha fet mal, però també ens ha fet més forts. Si comparem els nostres resultats amb universitats estrangeres del nostre nivell, podrem comprovar que amb pressupostos molt més baixos aconseguim millors resultats. Això és possible gràcies a l'enorme esforç de la comunitat universitària i de molta gent que ensenya, es recicla, investiga, publica i transfereix el seu coneixement, moltes vegades amb recursos molt limitats, i tot i així, gaudim de professors i recercadors molt rellevants. Tot això no passa perquè sí. És el resultat de molts anys de treball i de l'esforç de moltes persones a l'hora de sembrar, abonar, regar i cuidar el talent, la intel·ligència, l'esforç, el criteri, l'ambició i tantes virtuts que formen part del campus de qualsevol universitat.

A aquest gran valor de la UAB cal afegir-hi els més de 150.000 alumnes que han gaudit d'ella en menys dels seus 50 anys de vida, exalumnes que estem tractant d'involucrar en el projecte Alumni, quelcom no tan sols necessari, sinó imprescindible per a una universitat del prestigi de la UAB. Qui millor que els nostres antics alumnes i amics per ser els ambaixadors i els col·laboradors de la universitat. És un dels reptes pendents des de fa anys i ja hem posat fil a l'agulla. Amb l'ajut dels Amics de la UAB, l'Equip de Govern i el propi Consell Social ens hem compromès a fer que Alumni UAB sigui una realitat palpable el 2016 i una eina addicional per afegir més valor a la nostra universitat.

Mentrestant, el món està canviant, i molt. Estem entrant en una nova era, en un context de plena convulsió i d'incertesa, i la societat busca noves fórmules que li permetin ser més justa, equitativa i sostenible, objectiu etern. No obstant això, determinats comportaments i actituds inherents a la condició humana impacten dia a dia amb la bona voluntat de moltíssima gent. La història ensenya, descriu i recorda el xoc de cultures i civilitzacions en el passat, i ens adonem que sempre es repeteix el mateix, amb cares, geografies i eres diferents. I què podem fer? Doncs què millor que invertir en educació. Ensenyar, aprendre i tornar a ensenyar. Protegir la sapiència i emprar amb criteri la intel·ligència. La pedagogia ha de ser lliure i mai no s'ha de veure coartada. Els docents i les institucions acadèmiques han de ser el bressol de l'educació dels nostres joves i la formació de tota la societat.

L'objectivitat, la generositat, l'harmonia, la llibertat, la tolerància, l'ètica i el respecte han de ser els nostres fars. No és gens fàcil, però qui millor que les institucions docents com la nostra per donar exemple. Cal escoltar la societat i alinear la nostra oferta amb el que ens demana. El món, el nostre sistema social, és extremadament complicat, però és l'escenari amb què comptem i l'hem d'anar millorant. Les relacions humanes són el gran nus i a la vegada la gran solució. Hem de treballar en aquest sentit i des de la universitat hem de convertir-nos en exemple per a tota la resta. És el gran repte, i més en aquests moments, quan hi ha una gran confluència d'interessos divergents que hem de saber resoldre amb criteri i intel·ligència.

Confio, amb aquestes paraules, transmetre un signe d'esperança per a una societat millor a la qual, des de la UAB, siguem capaços d'aportar el nostre granet de sorra per tal d'aconseguir que, al final, es materialitzi la gran platja desitjada. Des del Consell Social fem i continuarem fent els màxims esforços per ajudar a assolir aquest gran repte que sempre ha tingut la universitat i, a la vegada, complir els nostres compromisos i responsabilitats envers la societat que representem, col·laborant amb esforç i passió amb la nostra UAB.

Aprofito per desitjar a tothom un bon comiat d'any i els millors desitjos per al 2016.

Gabriel Masfurroll
President del Consell Social
Universitat Autònoma de Barcelona

9 de desembre de 2015